

۲۱-سى ئازار، پۇژى جيهانى دايىك

ئەمىرۇ يەكەم پۇژى بەھارە، نەورۇزە. ھەندىك كەس دەلېن:
ئەم پۇژە چەژنى كوردانە، ۋەلى كەسانىكىش ھەن دژى ئەۋەن و
دەلېن: ئەم پۇژە ھىچ پەيوەندى بە كوردەۋە نىيە. ھەر كاميان بىت،
چ جىاۋازىيك دروست دەكات، چونكە ھەرچى بىت ئىتر ئەۋ شتەى
لە ھزرى خەلكدا چەسپاۋە بە ھىچ شتىك ناگۇرېت، ناتوانن و
قبولى ناكەن ئەۋ باۋەرەى لە باۋاپىرانىانەۋە بۇيان ماۋەتەۋە
بىگۇرن. بەشى ھەرە زۇرى خەلك لىرە ئىتر لەمىرۇ بەدۋاۋە دەرۇن
بۇ سەيرانگە و دەشتەكان، بۇ بەسەربردنى كاتىكى خۇش و
دروستكردنى كەشىكى جىاۋاز.

۲۱-سى ئازار پۇژى جيهانى دايىكە، ۋەلى لەبەر نەورۇز لىرە
زۇرىنەى خەلك ئاگادارنىيە و بىرى لى ناكەنەۋە. خۇ مرۇف ھىچى
لى كەم نابىتەۋە ئەگەر ئەم پۇژەى لەبىر بىت، بچىت دەست و
چاۋەكانى دايىكى ماچ بكات و بلىت: سوپاس كە بوونت ھەيە.

نيازمان ھەبوۋ ئىمەش ئەمىرۇ بچىنە دەرەۋە، بەلام شەۋ
بارانىكى زۇر بارى و ئەمىرۇ بۇتەۋە كەشىكى زىستانە. من و

براکه شم دوو دیاریمان بۆ دایکم کړی بوو ویستمان له دهره وه بۆی بکین به سوپرایز، به لām کاره که مان نه بوو، بۆیه هر له مال ه وه دواى نانى به يانى دهسته کانیمان ماچ کرد و دیارییه کانمان پیتدا، که دیارییه کانى: به رمالیک و ملپچیک بوون. شته کان ساده بوون، به لām تاییه تن له لای دایکمه وه بۆیه ئه مانه مان هه لېژارد.

گوڅفاریک هه یه ۲۱ى هه موو مانگیک ژماره یه کی لى دهره دچیت، بابه تی زانستی، ئه ده بی، ئاینى و کومه لیک شتی به سوود له خو ده گریت. نووسینه کانى گوڅاره که ئه شتانه له خو ده گریت که له کاتی دهرچوونى ژماره یه کیدا تیتدا گوزه رده که یں، پینشینی کراوه باسى نه ورؤز و به هار تیدابیت ئه م ژماره یه، وه هوشیا کردنه وه ی خه لک بۆ ژینگه پاریزی. ۲۱ى هه موو مانگیک به یانین کاتیک باوکم ده چیت بۆ نانه وا ژماره ی ئه و مانگه له گه ل خو ی ده هینیتته وه. هر له کاتی نان خو اردن باوکم چهند بابه تیکى کورتى خوینده وه که سه باره ت به نه ورؤز و به هار بوون و شیعری شاعیرانى کلاسیکیش هه بوون له گوڅاره که سه باره ت به به هار و نه ورؤز. باران ده بارى و خیرایى با هر له زیاد بووندا بوو، که شیکى پینشینی نه کرابوو. دواى ئه وه ی دیارییه کانمان به دایکم دا، گو تی: گوڅاره که و چاویلکه که م بۆ بهینن بابه تیکى تیا بوو به ناوى: (۲۱ى نازار، پوژى جیهانى دایک) ده مه ویت بزائم چی تیدایه.

دایکم ده ستى به خویندنه وه کرد، منیش به رانبه رى دانیش ت بووم سه یرى تیقیم ده کرد به م به یانییه. هیچ شتیکی نو تی لى نه بوو تیقیه که، بۆیه کوژاندمه وه و له گه ل براکه م ده ستم به گفتوگو کردن کرد سه باره ت به خویندن. پاش نزیکه ی نیو کانژمیر

بینیم چاوه‌کانی دایکم خه‌ریکه فرمیسیکیان لی دیته خواره‌وه. گوتم:
دایکه بۆچی ده‌گری؟

گوتی: ئەم نووسراوه گریاندمی، ئەوهی رۆژی جیهانی دایک. کچم،
ئیمه‌ی دایک به سه‌رکه‌وتنی دایکانی تر دلخۆش ده‌بین، ئەم
فرمیسیکانه‌ش هی دلخۆشین. کوریک ئاوا به‌م هه‌موو جوانیه دایکی
بنووسیته‌وه جیگه‌ی دلخۆشییه بۆ ئیمه‌ی دایکان.

وه‌لامی دایکم نه‌دایه‌وه، نا له‌به‌ر ئەوه‌ی نه‌مویستییت وه‌لامی
بده‌مه‌وه به‌لکو وه‌لامیکم پی نه‌بوو بۆ قسه‌کانی. دایکم خویته‌ر بوو،
زۆر جار ئه‌و کتیبانه‌ی باوکم ده‌یه‌ینایه‌وه سه‌یری ده‌کردن ئه‌گه‌ر به
دلی بووان خویته‌ریان ده‌بوو، به‌نیو وشه‌کاندا قوول ده‌بووه. منیش
بریارمدا شه‌و خویته‌ری ئه‌و نووسینه‌ بېم، به‌ته‌نها له‌ ژووره‌که‌ی
خۆم. هه‌رچۆنیک بیته‌ به‌ کارکردن و سه‌یرکردنی تیغی بوو به
شه‌و، گۆفاره‌که‌م برد و چوومه ژووره‌که‌ی خۆم. ده‌ستم به
خویندنه‌وه‌ی کرد:

٢١-ی ئازار، رۆژی جیهانی دایک

ببورن، ده‌زانم نووسراوه‌که درێژه، وه‌لی که بابته‌که "دایکه"
گومانم نییه: خویته‌ری ده‌بن.

قوتابخانه که مان یه که م بیت، له لایه ن قوتابخانه وه خه لاتى تاييه ت دهکریت جگه له مهش له لایه ن هه موو ماموستا کانه وه نمره ی پی دهدریت، چونکی ئه مه سه ره برزی ده بیت بۆ قوتابخانه که مان. تاوه کو پۆژی چوار شه ممه ده توان ناوی خۆتان تو مار بکه ن ئه وانهی ده یانه ویت به شدارین، ئه و کات ناوه کان ده نیردریت و ماوه ی (۱۰) پۆژ کاتتان هه یه بۆ پیشکesh کردنی نووسینه کانتان. به هیوای سه رکه وتن بۆ هه موو لایه ک.

چ شتیگ له وه پیرۆزتره ده رفه تیگت بۆ هه لکه ویت بۆ ئه وه ی پیرۆزییه کانی دایک بنووسیه وه! وه لی ده ترسام هزر و خامه که م شه ره مزارم بکه ن به رانه بر ئه م مرۆقه مه زنه. هه رچۆنیک بیت بریارمدا خۆم ناو نووس بکه م. قوتابخانه که مان نزیکه ی هه زار قوتابی لی بوو، زۆرینه ی عه ره ب بوو و به شیکه ی که میش کورد، له م ژماره یه دا ته نها (۵۰) قوتابی خۆی ناو نووس کرد. بیرم ده کرده وه چی بنووسم، (۵) پۆژ پۆیشت هیشتا هیچم نه نووسی بوو، به پۆیه به ریش زوو زوو ئاگاداری ده کرده وه که وا نووسینه کانمان پیشکesh بکه یین چونکی کات زۆر نه ماوه. شه وی (۸ له سه ر ۹) بوو، ته نها دوو پۆژ ما بوو، شتیگ هاته هزر م: ماموستای ماموستا کان. تا به ره به یان خه ریکه ی نووسین بووم، نووسینه که م به گریانه وه نووسی.... کاغه زه که م هه ندیک پیس کرد بوو، چونکه چه ند جاریک شتم ده سه رییه وه، بۆیه دووباره نووسی مه وه، ئه وه ی دووه مم له نئو کتیه کانم هه لگرت بۆ ئه وه ی به یانی بیبه م بۆ قوتابخانه، نوسخه که ی تریشم له نئو که لوپه له کانم دانا.

خودا گیانم، چ ئازاریکه نووسینه وه ی دایک، به لام به زمانی دایک نا. ئاخیر ئیمه لیره هه ره له وه ته ی فییری نووسین و خویندن

بووین، به زمانی تر نووسیمان، گوتیان: واز له زمانی دایک بهیتن
ئاوا بۆ داهاتووتان باشتره، بۆ داهاتووێک که په یوه ندى به به پاره
و خواردنى خۆشه وه هه یه؟ گوو ده کهم بهم داهاتووه دا، خودا
گیانم بمبووره به پهحم و میهرى بى سنورت بمبووره، زۆر
تورهم، ئاخړ ئه و دایکه ی گوايه به هه شتت له ژیر قاچه کانی داناوه،
به زمانی خۆی نهینوسمه وه؟ ئه و ئازاره سه رى من دهخوات. من
نازانم که ی، به لام دهزانم خاکی دایک و زمانی دایک کوتایى به من
دههیتن.

پۆژى دواتر نووسینه کهم برد بۆ قوتابخانه و به
به پۆیه بهرمدا. به پۆیه بهر گوتى: له ماوه ی که متر له دوو ههفته دا
ئه نجامى کوتایى راده گه یه ندریت. خه ریکى خویندن بووین و
ئه وانه ی به شداریمان کردبوو له نووسینه که پۆژ و شه ومان
دهژمارد بۆ ئه وه ی به پۆیه بهر بلیت ئه نجامه کان به دیاریکراوی
که ی دیته وه. دواى (۱۰) پۆژ له پیشکه ش کردنى نووسینه که،
به پۆیه بهر ئه و (۵۰) قوتابییه ی کۆکرده وه که وا نووسیمان
پیشکه ش کردبوو، گوتى: پۆژى دووشه ممه ی داهاتوو خۆتان
ئاماده بکن، بۆ نه یه ک ریکخراوه دهچین بۆ ئه وى و ئه نجامه کان
راده گه ی ندریت، به لام لای ماله وه تان باسى نه کهن دهچن بۆ کوئ.

پیشتر هه چ شتیکی وام نه نووسى بوو، جگه له م داره شتانه ی
مامۆستا داواى لى ده کردین که ده بووايه به ناچارى بینووسین،
هه چه نده هه زم به نووسینی نه ده کرد به لام سوپاس بۆ خودا
هه موو جاریک نمره ی باشم دههیتنا. نووسینه وه ی دایک شتیکی
ئاسان نییه، ویتا کردنى دایک، کردنى دایک به وشه ستیکه ئه گه رى
مه حال نییه، چونکى گوتراوه: ته نها مه حال مه حاله. وه لى شتیکی
هه نده ئاسانیش نییه نووسینی دایک. ناتوانم بپیاربدهم بلیم

نووسینه کهم چۆنه، وه نامه ویتیش بپیاربدهم، چونکی ئه وهی خوینهری ده بیته بۆی ههیه بپیار بدات و ئاستی نووسینه که دیاربکات، نهک من. وهلی بیریشم له وه ده کرده وه: خودا گیانم، تو بلایت من یه کهم له نیو ئه م هه موو قوتابی و ئه م هه موو خامه یه! هه ر خۆم وه لامی خۆم ده دایه وه و ده مگوت: بۆ نا، ته نها مه حال مه حاله.

پۆژی دووشمه، له ماله وه خۆم گۆپی و پۆیشتم بۆ قوتابخانه، زیاتر له کاتژمیریک له قوتابخانه بووین به لام ئه و قوتابیانه ی ده پۆیشتم بۆ راگه یاندنی ئه نجامه کان به پۆیه به ر گوتی: مه پۆن بۆ وانه کان. نزیک کاتژمیر (۱۰) ی پیش نیوه پۆ دوو به دوو پاس له گه ل به پۆیه به ر چه ند مامۆستایه ک پۆیشتم. له شوینیک وه ستاین و دابه زین، هۆلیکی گه وه ی لی بوو، به ر ده رگا پپبوو له پاس، چووینه ژووره وه، چیم بینی! شوینی هه موو قوتابخانه کان به جیا دانرابوو، سه دان قوتابی و مامۆستای قوتابخانه کانی تر. دایکی هه موو قوتابییه کانیش له وئ بوون! دواتر زانیم، به بی ئاگاداری ئیمه کاتیکی بانگه یشتردن بۆ دایکی هه موو قوتابیانی به شداربوو نێردرابوو، له سه ری نووسرابوو:

سلاو خاتون

ئیه بانگه یشتراون بۆ راگه یاندنی ئه نجامی کێپکێیه کی نووسین، که وا له باره ی دایکه وه یه، کوپه که ی ئیه وش یه کێکه له به شداربووان، هاتنتان مایه یی پێزگرتنه له هه ولی پۆله کانتن.

پێز و خۆشه ویستیمان بۆتان.

ده سه تی به پۆیه به راتی قوتابخانه.

دواى ئه وه كه سىك چوه سه كه كۆيهك، ده ستي به
 قسه كردن كرد. باسى له هۆكاره كان و ئامانجه كان و خه لاته كانى
 ئەم كىيپكئيه ده كرد. دواتر گوتى: داوا له جه نابى وه زىرى
 په روه ده ده كه ين بيته ئيره بۆ پيشكه شكر دنى خه لاته كان. ده ستي
 كرد به خوئنده وهى ناوه كان، (۱۵) نووسين وه باشتريه كان
 هه لژيرد رابوون، هه مووان خه لات ده كان به گويره ي
 ريزه بنديه كه يان. له كوتا ناوه وه ده ستي به خوئنده وه كرد،
 دايكه كان و رۆله كانيان دوعايان ده كرد بۆ ئه وهى ناويان
 بخوئند رپته وه، دايكك كه ده ييني ناوى رۆله كه ي خوئند رايه وه
 روبرارى ئه شك له چاوانيدا به سه ر گوناكانيدا ده هاته خواره وه،
 به رپوه به ر و مامۆستاكان هه موو گيانيان كردبوو به گوى بۆ
 ئه وهى ناوى قوتابيه كانى خۇيان ببيستن. منيش چاره كانم داخست
 بوو و داوام له خدا ده كرد ئه وهى چاكه پيمان بدات، گويم له
 دايكيشم بوو كه وا له ته نيشتم دانيشتوو، له ژير لئوه وه ده يگوت:
 خدای من، دايككم ده مه ویت ليره ناوى كوره كه م ببيستم، خۆ دلم
 ناشكئيت؟ ته زبيحه كه شى له نئو ده ستيدابوو، ده نك ده نك ئاوديوى
 ده كرد و دوعاى ده كرد. ناوى (۱۲) قوتابى خوئند رابۆوه، هه چ
 كه سىكى قوتابخانه كه ي ئيمه ي تئدانه بوو، سه يرى به رپوه به رم
 ده كرد: بيتاقه تى و خه ميكي قول و بئى هيوابى له رپوخسارى
 ده خوئند رايه وه، چه ند مه تريك له دورى من دانيشت بوو،
 ده مه ويست بچه بۆ لای و پئى بليم: جه نابى به رپوه به ر، (خودا
 هه يه، خه م نبيه). خودا هه يه، هيوا هه يه، هيواش ماوه، ده نكك له
 ناخدا ده يگوت: خودا وه لامى نزاكانى دايك ده داته وه. دوو ناوى
 تريش خوئند رايه وه، هه ندك كه چيتر چاره پوان نه بوون
 خه نده كانى سه ر رپوخساريان جوانى به مرؤف ده دا، ئه وانه ي
 ناويان خوئند رايه وه چيتر كارى چرکه ژميريان نه ده كرد. ته نها يه ك
 ناو مابوو، يه ك ناو كه هيوا بوو بۆ سه دان دايك و مندالى كور و

کچ. وهزیری په‌روه‌ده خوی مایکه‌که‌ی وه‌رگرت، گوتی: براوه‌ی
یه‌که‌م له‌م کیپرکینه‌ی خاوه‌نی نووسینی: (ماموستایی ماموستاکان) له،
خاتوو شیرین و هیوای کورپی با‌بفرمومن بۆ وه‌رگرتنی پزلیتنان
و خه‌لاتی یه‌که‌م بوون!

دایکم فیری کردووم هر کاتیک خودا شتیکم پی ده‌دات، هر
کاتیک له‌ کاریک شتیگ سه‌رکه‌وتوو ده‌بم، هر کاتیک خودا له
خرابه‌یه‌ک ده‌مپاریزیت، هر پوژیکی نوئی که‌ خه‌به‌رم ده‌بیته‌وه و
ده‌ست به‌ ژیان ده‌که‌م، به‌ر له‌ هر شتیگ: گرنگ نییه‌ له‌ چ
شوینتیک و کئی لئییه، پیویسته‌ هر‌ئو کاتی سوچه‌یه‌ک بۆ خودا
ببم و سوپاسگوزاریم به‌رانبه‌ر به‌ میهر و چاکه‌ی په‌روه‌رین
به‌رانبه‌رم. که‌ ناوم خویندرایه‌وه، به‌ر له‌ هر شتیگ له‌سه‌ر‌ئو
کورسییه‌ی دانیشتبوم هه‌ستام و به‌ پرووی قبیله‌دا که‌ و‌تمه‌ سه‌ر
ئه‌ژۆ و به‌ گریانه‌وه سوپاسی خودام ده‌کرد، که‌ هه‌ستامه‌وه دایکم
چاوه‌کانی سریم، چاوه‌کانی ماچ کردم و گوتی: شانازیت
پیوه‌ده‌که‌م هیواکه‌م، هیوام پیت هه‌یه. منیش ده‌سته‌کانیم ماچ کرد
و به‌یه‌که‌وه چووین بۆ سه‌ر سه‌کوکه.

هه‌ندیک هه‌ست هه‌ن له‌وانه‌یه‌ باشترین نووسه‌رانی جیهان
نه‌توانن بیانکه‌ن به‌ وشه، هه‌موو بنووسیک کاتیک چۆک داده‌دات
به‌رانبه‌ر به‌ وشه‌کان و ناتوانیت به‌م شیوه‌یه‌ی خوی ده‌یه‌ویت
یارییان پی بکات، ناچاره‌ خامه‌که‌ی دابنیت یان بابته‌که‌ی
بپه‌رینیت. منیش ئاوا ده‌که‌م. ناکریت، ناتوانم‌ئو ساته‌ بکه‌م به‌
وشه‌ که‌ ناومان خویندرایه‌وه.

وه‌ک یه‌که‌می کیپرکینه‌ خه‌لاتکرام، به‌په‌روه‌به‌ری قوتابخانه
هینده‌ دلخۆش بوو باوه‌ری نه‌ده‌کرد، خه‌لاتیکی تاییه‌تی کردم و
بپارییدا له‌ هر‌ وانه‌یه‌ک (۲۵) نمره‌م بۆ زیاد بکریت، له‌لایه‌ن چه‌ند

مامۆستایهك و كهسانی تریش خهلات كرام، سوپاس بۆ تق خودایه گیان، ههمووی چاكه و میهری تق بوو.

ئهمهش ئهو نووسینهبوو كه بووه خاوهنی خهلاتی یه كهم له كیپرکیكه، ئهو كات به زمانی عهره بی نووسیووم. سالی رابردوو وهرمگیزا بۆ زمانی دایکم. یهکی لهم هاوپتیانهی له زانکو لیره له ههولیز ناسیم له گۆفاریك كردهكات، داوای لی كردم نووسینهكهی پێ بدهم بۆ ئهوهی له ژمارهی مانگی ئازاردا بلاوی بکه نهوه. منیش پیمدا و ئهم زانیاریانهشم لهگهلی زیادکرد كه چون نووسراوه و هۆکاری نووسینی ئهم نووسراوه چی بووه. هیوادارم شایهنی خویندنهوه بیت و کاتی ئیوه له خۆرا نهبات. نووسراوهكesh لهسهر زمانی دایکم نووسراوه، نهوهك من. فهرمون خوینتهری بن:

باوكم پیاویکی نهخوش بوو، چه ند نهخۆشیکی بۆماوهی ههبوو، وهلی ههر چۆنیک بوو دایکم لینی مارهکرا و گواستیانهوه. خیزانیک ساده و بچووک و جوانی دوو کهسی پیکهینرا.

دوای سالیك مندالی یه کهمی ئهم خیزانه له دایک بوو، من بووم. نۆبه ره ی خیزانه که مان من بووم، ناونرام "شیرین". ئهم ناویه له لایهن باپیره مه وه بۆم دیاریکرا.

مالی باپیره م چه ندين سال بوو مندالی بچووکیان نه بوو، كه من هاتم زیاتر له خۆیان خۆشیان ویستم و گرنگیان پیم دها. بووبووم به جوانترین شتی ژیانی خیزانه گه وره کهم.

دوو سال دواى من براهه کم له دایک بوو، بووم به خوشکی
گوره و خاوهنى براههک. به لام هیچم نه ده زانى له باره ی خوشک و
براهه تی و خیزان.

من و براهه کهم گوره ده بووین، هیشتا نه بوو بووم به چوار
سال نه خوشی باو کم زور گه شه ی کرد، زور... پاش ماوه یه کی
کهم باو کم مرد! به لئى بهم ته مه نه وه بی باوک ماینه وه. هر شتی
که هه مانه هی خودایه، هر خوشی رۆژیک لیمانی و درده گریتته وه،
تا رۆژیک ده بینین هیچمان نه ماوه و خوشمان ده باته وه لای خوی.

کورده ئیتر، دایکم گه نجه و جوانه، دوو مندالی هه یه، ناکری
ئاوا بیوه ژن بمینیتته وه یان به یانی میرد به که سیکی نه ناسراو بکات.
بویه به هه رجۆریک بوو دایکم له مامم ماره کرایه وه، ماوه یه ک
دواى کوچی باو کم. ئاخۆ دایکم له م کاته گه ر قسه یه کی کرد بیت
گوئی لئى گیراوه؟ ئاخۆ مامم خوی رازی بووه براژنی خوی
بهینیتته وه یان گوره کان قسه یان کردووه و کهس بوی نه بووه
بلیت رازی نیم؟ ئه رى ئه وانه ی بوون به بیوه ژن چ مۆریک له
نیوچاوانیان وه یه؟ خودا ژیان چ تروه اتیک و شیتخانه یه که لیږه.

هه موو شته کان له کات و ساتی خوی نازانم، به لام دایکم له
ماممه وه ٤ کچ و ٦ کوری بوو، بووین به ٥ کچ و ٧ برا. له چهند
کاتیکی جیا جیا شدا دوو برا و خوشکیکم مردن. مامم هیچ کات به
چاویکی جیا له منداله کانی سه یری من و براهه می نه کرد، له هه مان
خوین و له هه مان گیان بووین. تا هه بوو و له ژیان ما بوو
گوره ترین پشت بوو بۆمان.

هیدی هیدی ته مه نم زیادى ده کرد و هه ستم به بوونی ژیان
ده کرد، وه لئى هه ر ئه و کاتی ژیان هه بوو، تا ئه و کاته ی ته مه نمان به

په‌نجه‌کانی ده‌ستمان ده‌ژمارد، دوی ئه‌وه ئیتر ژیان نه‌ما. که‌وره‌بووم، کاتی چوونه قوتابخانه‌م هات، ئای خودا به‌ر له‌وه‌ی بچم چهن تامه‌زرۆبی خویندن بووم، چهند هه‌زم ده‌کرد بچم له‌سه‌ر ئه‌و کورسیه‌ سارد و بی گیانانه دابنیشم. نازانم چ چیژیک له‌وه‌دابوو، به‌بی ئه‌وه‌ی بچم، به‌لام دواتر که چووم هه‌ستم کرد به‌م چیژه ئه‌فسوناوییه.

مامم هه‌موو پینداویستیکی بۆم کړی و چووم بۆ پۆلی یه‌ک. قوتابیکی ریک و پۆشته و گوپرایه‌ل بووم. مامۆستاکان هه‌ر زوو خوشیان ویستم و منیش له پاداشتی چاکه‌ی ئه‌وان خۆم ماندوو‌ده‌کرد و زیره‌ک بووم.

مامم چهند هاو‌پینیکی هه‌بوو مامۆستابوون، زوو زوو ده‌هاتن بۆ مالمان، منیان زۆر خۆش ده‌ویست، که ده‌یانزانی زیره‌ک ده‌یانگوت ده‌بیته‌ به‌ مامۆستا وه‌ک ئیمه. بوون به‌ مامۆستا؟ بۆ منداڵیکی هه‌وت هه‌شت سالان چ خه‌ونیکه؟ رواندن ئه‌م خه‌ونه له هه‌زری منداڵیکدا باشه یان خراپ؟ نازانم چۆن به‌لام ئه‌م خه‌ونه له هه‌زری مندا روا و ده‌مگوت ده‌بم به‌ مامۆستا له داها‌تو‌دا وه‌ک مامۆستا‌کانی خۆم و قوتابیم ده‌بیته.

به‌رده‌وام بووم له خویندن، تا پۆلی چوار. خویندنی خۆم ده‌کرد وه له ماله‌وه‌ش کارم ده‌کرد له‌گه‌ل دایکم، مندا‌له‌کانم له‌گه‌لی به‌خێوه‌کرد، کاری مال و بازارم ده‌کرد، کچیکی پینگه‌یشتوو‌بووم. ئه‌و سی پۆله‌ی بری‌بووم هه‌رسیکی به‌ نمره‌ی زۆر باش بوو، زیره‌ک بووم، مامۆستا‌کانم پینان ده‌گوتم کچه ناوازه‌که‌ی ئیمه. ستایشی مامۆستا‌کان به‌شێوه‌یه‌ک دل خۆشی ده‌کردم وام هه‌ست ده‌کرد دوو با‌لم هه‌یه و له ئاسمان ده‌فرم..

وهرزىكى قوتابخانه رۆيشت بوو، پوژىك له قوتابخانه دهگه رامه وه ماله وه. هه رچه نده ته مه نم كه م بوو به لام له كچىكى پىگه يشتوو ده چووم. له ريگاي قوتابخانه تا گه يشتمه وه ماله وه پياويكى له دوامه وه بوو و چاودىزى ده كردم. شتى وام بىستبوو كه پياوان كچان ده رفينن و چيان لى ده كه ن! بويه تا گه يشتمه وه ماله وه زور ده ترسام و په نگم تىكچوو بوو.

هينده ترساو و په شوكاو بوو بووم خو شم نه مه زانى چى ده كه م. چووم خه وتم. به بى ئه وهى بىر بكه مه وه بريارمدا چى تر نه چم بۆ قوتابخانه! واز له هه موو شت به ينىم له بهر تر سىك. وه لى ناحه قيش نىم، ئه گه ر تر سىكى ئاوا لى ره بىته راستى خو ين ده رپژئ، شه ره ف نامىنى، كه سىك ده كوژرى. بويه بهر له هه ر شتىك وازم له قوتابخانه هىنا.

دايكم و مامم، كه سانى تر زور هه ولياندا به رده وام بم و له هوكاره كه يان پرسى به لام نه شتىكم باس كرد نه چوومه وه بۆ قوتابخانه ش، ئىتر هه موو شتىك كو تايى هات، خه ونى بوون به ماموستاش كو تايى هات. بووم به كچى ماله وه و هه موو كارىكم له گه ل دايكم ده كرد. ماموستاكانىش قسه يان له گه ل مامم كردبوو بۆ ئه وهى رازىم بكات بچمه وه بۆ قوتابخانه، به لام پىي گوتبوون: من زورى لى ناكه م، هه رچى ويستى بىكات ده يكات به دللى خو يه تى.

ژيان ئاوايه، كه م جار ده بىنه خاوه نى ئه و شتهى دلمان ده يه ويت، وه لى گرنگ ئه وه يه باوه رمان هه بىت و بلين دياره ئه م شته بۆ ئىمه گونجاو نىيه و خىرى تىدايه.

ئېتر داۋى ئۇەى ھەموو بوونى خۆم تەرخان كىرد بۆ
خىزمەتكىردنى داىكم و مامم و خوشك و براكانم، ھەموو كارىكم
دەكرد، زىاترىش لەۋەى بۆ تواناى من دەگونجا.

تەمەنم زىادى دەكرد و منىش ھەر لە مالاھە بووم.

گەرەبووم، ھەستم پى دەكرد جار جارە خوازىنىم دەھات.
داىكم دەبووست بەشوم بدات، بەلام مامم قىبولى نەدەكرد. لەبەر
ئۇەى مامم بەبوستى خۆى داىكمى نەھىتابوو، بۇيە داىكم دەترسا
لەۋەى مامم من بدات بەشوو بە كەسىك بۆ ئۇەى ژنىكى تر بۆ
خۆى بەنىتت. بەلام ئۇە تەنھا ترسىك بوو چونكە ھىچ كات مامم
بىرى لەۋە نەكردبۇۋە. كەچى داىكم وازى نەھىنا تاۋەكو
بەشوویدام لە كۆتايىدا. خودا بەرژەۋەندى چى لە مرۆقەكان
دەكات؟ مرۆقەكان بۆچى لەپىناو خۆيان ئۇەوانەى تر
دەسووتىنن؟...

ئامۇزای باوكم داۋى كىردبووم، ئۇەمجارە مامم نەيتوانى پارى
نەبىتت. ئېتر لەيەكتر مارەبراین و بووم بە ئافرەتى مالاھە. داىكم
ھەموو شتىكى فېركىردبووم بۆ بەرئۆەبردنى خىزان، خوشك و
براكانم خۆم گەرەم كىردبوون شارەزابووم لە بەخىوكىردن و
پەرۋەردەكردنى مندال، ھەموو كارىك و چىشتم دەكرد. بۆ ئۇەى
ھىچ گلەبى و نارازى بوونم لەسەر نەبىتت. گورپىكم ھەلكەند و
بەيەكجارى خەونى بوون بە مامۇستا و ھەبوونى قوتايىم لەناويدا
نىژت. ۋەلى بېرپارىكم دا، بەلېنم بەخۇمدا كە نەبووم بە مامۇستای
كۆمەلگا، دەبىت لەناو خىزانەكەم و بۆ مندالەكانم بىم بە مامۇستا.

ژیان بهم جوړه نه‌بوو که من دهمه‌ویست، نه‌ئوکاته‌ی کچ
بووم نه‌ئوکاته‌ش که شووم کرد. دنیا زور سیر و به ویستی
خوی ده‌گه‌را به‌بی‌ئو‌دی مرقه‌کان ویستی ژیان کردنیان هه‌بیت.

هه‌شت کور و کچم له‌دوای یه‌ک بوو. هه‌شت مندال! پیاوه‌کان
ناره‌زوویک ده‌شکینن، ماندوو‌بوون و نازار هه‌مووی نافرده‌ته‌کان
ده‌چیژن، دواتریش پیاوه‌کان شانازی پیوه‌ده‌کن. ئه‌ری پیاوه‌کان
شانازی به‌و مندالانه‌وه‌ده‌کن که خویان نو مانگ هه‌لیانده‌گرن!
دوو بۆ سئ سال شیریان پی دده‌ن، دونه‌ی‌یه‌ک نازار ده‌چیژن به
گه‌وره‌کردنیان. خودایه‌ من نارازی نیم له‌کاری تو، وه‌لی من دلنیام
تو نه‌تویستوه‌ه پیاوه‌کان و‌ابن.

مردن، نه‌خوشی، نازار، نه‌بوونی، هه‌ژاری، ته‌نهایی، دابران،
سه‌رما، گه‌رما، بی‌کسی هه‌موو ئه‌و هه‌ستانم چه‌شت له‌گه‌ل
منداله‌کان و له‌کاتی په‌روه‌رده‌کردنیان، ئه‌وه‌ی هیچ کات
جینیه‌هیشتین ته‌نهما خودا بوو. مرقه‌کان هه‌موویان پشتیان له
ئیمه‌کرد.

ئو به‌ره‌مه‌ی من روانم له‌ناخی منداله‌کانم، به‌سالیک و
دوان به‌ره‌که‌ی وهرناگرین، له‌وانه‌یه‌ بیست سال زیاتریشی بویت،
وه‌لی هه‌رچه‌نده‌سه‌خته‌چاوه‌روانی، به‌لام چاوه‌روانی به‌ری
به‌ره‌مه‌که‌م ده‌بم. ئو به‌ره‌مه‌ی له‌جیاتی خه‌ونی مندالیم روانم.

مرؤف بۆ ئه‌وه‌ی جیهان بگوریت، پیویسته‌سه‌رته‌خوی و
ده‌ورووبه‌ری بگوریت. وه‌ئه‌گه‌ر ویستی ببیت به‌ماموستای
کومه‌لگا، پیویسته‌سه‌رته‌ماموستای ناخی خوی و مالی خوی
بیت دواتر هه‌ول بدات بۆ بوون به‌ماموستای کومه‌لگا.

ئەو كاتەى وازم لە خەونى بوون بە مامۇستاي كۆمەلگا هينا دايمك دەيگوت: دلنابە خىرى تىدايه. ئىستا دەزانم چ خىرىكى تىدابوو، سەرەتا دەبووايه مامۇستاي مندالەكانى خۇم بم دواتر هى خەلك و كۆمەلگا.

مندالەكانم گەرەكرد. لەگەليان چووم بۇ قوتابخانه، فىرى نووسين و خويندەنەوهم كردن. فىرم نەكردن قسەبەكەن بەلكو فىرم كردن چۆن قسەبەكەن، فىرى گويگرتن و بىدەنگيم كردن، فىرى رىزگرتنم كردن. فىرى ئيمانم كرد و خودام پىيان ناساند. فىرى هەر شتىكم كردن كە پىويستە مامۇستايىكى راستەقىنە قوتابىيەكانى فىربكات و ئاوا پەرودەيان بكات.

رۆژىك كورە گەرەكەم لە قوتابخانه هاتەو، گوتى: دايكە ئەمرو لە قوتابخانه هاوپىكانم باسى ئەوەيان دەكرد كى لە هەموو بەهيزترە، هەرچەندە من بەژدارنەبووم لەگەليان بەلام هەست دەكەم ماسولكەكەى دەستم وەك ئەوان بەهيزنىيه.

گوتم: كورم بزانه عەقل و ماسولكەكان دوو وزەن لە مروڤدا. مروڤ ئەگەر عەقلى هەبىت بەلام هيزى نەبىت دەتوانىت بە عەقلى كەسانىك بەرپوهببات و ببىت بە سەركرده، بەلام ئەوەى هيزى هەيه و عەقلى بەكارناهيىت ئەمە دەدورپىت و دەكەويتە ژىرەو زۆرەى كات. عەقل لە داىك و باوك باشترە بۇ مروڤ، چونكە هەموو كات لەگەلتە، هىچ كات پشتت تى ناكات ئەگەر خۆت نەتەويت، تەنها لەوانەيه لەم ساتەدا لەگەلت نەبىت ئەگەر بەهوكارىك لە دەستى بەدى. ئەوەى هيز بەكاردەهيىت لەوانەيه جارىك براوہبىت، بەلام ئەوەى كار بە عەقلى بكات زۆرەى كات براوہ دەبىت. لەوانەيه تۆ هيزى دەستەكانت لە كەسانىك كەمترىت بەلام عەقلىت بەكاربەينه براوہ دەبىت و هەميشە پىشەنگ دەبىت.

هه‌موو کاتیک و بۆ هه‌موو کاریک عه‌قل له سه‌ره‌تا داينی ئه‌وکات
ئه‌نجان‌ه‌که‌ت به‌راورد به‌م که‌سانه‌ بکه‌ که‌وا هه‌موو شتیک به‌ هیز
ده‌که‌ن. خۆت جیاوازیی‌ه‌که‌ ده‌بینیت!

ئهو کاته‌ی وه‌لامی کوره‌که‌مم داوه‌ منداله‌کانی تریش له‌وی
بوون، هه‌موویان قسه‌کانی منیان بیست به‌لام وه‌ک ئهو له‌من
نه‌گه‌شتن.

یه‌کیک له‌ هاو‌پ‌ی کۆنه‌کانی قوتابخانه‌م ماله‌که‌ی له‌ته‌نیش‌ت
منه‌وه‌یه. منداله‌کانی له‌گه‌ل منداله‌کانم ده‌خوینن. خۆشی بۆ‌ته
مامۆستا له‌ قوتابخانه‌یه‌کی تر. پ‌وژیک هاته‌ ماله‌وه‌ بۆ‌لام،
ماوه‌یه‌کی باش به‌یه‌که‌وه‌ دانیش‌تین و گه‌تووگومان له‌سه‌ر زۆر
شت کرد. وه‌ختیک گوتی: سه‌یری ژیان بکه‌ هاو‌پ‌ی، خه‌ونی بوون
به‌ مامۆستایه‌تیت هه‌بوو به‌لام واز‌ت له‌ خویندن هه‌نا نه‌بوویت به
مامۆستا وه‌ک ئه‌مه‌ له‌ قوتابخانه‌، ئه‌مه‌ هه‌چ کات بیرمان له
مامۆستایه‌تی نه‌کردبووه‌، به‌لام تووشی هاتین، ئه‌ستا ئه‌مه‌ بووین
به‌ مامۆستای قوتابخانه‌ تۆش بوویت به‌ مامۆستای خه‌زانه‌که‌ت.
وه‌ک ئه‌م‌رۆ له‌بیرمه‌ ئهو کاته‌ی واز‌ت له‌ قوتابخانه‌ هه‌نا هه‌موومان
په‌که‌نیمان پیتده‌هات، وه‌لی ئه‌م‌رۆ وا ده‌بینین ئه‌وه‌ی بوو به
مامۆستایه‌کی راسته‌قینه‌ تۆ بوویت نه‌ک ئه‌مه‌، تۆ خه‌ونیکت هه‌بوو
و په‌یگه‌یش‌تی وه‌لی ئه‌مه‌ خه‌ونیکه‌شمان نه‌بوو، ژیان لای ئه‌مه
ئامانجیک نه‌بوو، به‌لکو پ‌وژ به‌ریکردن بوو به‌ته‌نها. هه‌فته‌ی په‌یش‌وو
له‌ قوتابخانه‌ بانگ کرام، کوره‌ گه‌وره‌که‌م که‌یشه‌ی دروست کردبوو،
مامۆستا‌کان زۆر قسه‌یان کرد، باسی منداله‌کانی قوتابخانه‌که‌ی
خویمان ده‌کرد، بۆ هه‌موو باشییک نمونه‌یان به‌ منداله‌کانی تۆ
ده‌هه‌نایه‌وه‌، منداله‌کانی منیش له‌ ریزی دواوه‌بوون بۆ خویندن و
هه‌موو شتیک. منداله‌کان هه‌موو کات به‌ هیز شه‌ر ده‌که‌ن، به‌لام

ئەوانەى تۆ بە عەقل بەرگرى دەكەن و خۇيان بەدوور دەگرن و شەرەكان دەوہستىنن. من ئىرەبى بەتۆ دەبەم ھاوړى. تۆ براوہبوويت لەژيان. ئىستا تۆ نمونەى مامۇستای مەزنىت بۆ خىزان و كۆمەلگا.

گوتم: ئەوہ ھەموو فەزل و گەورەبى خودابە كە مندالەكان ئاوان، وە پىويستە ھەمووان ئاواين، ئەوانەى من جىاوازين، لەسەر رىگاراستەكەن، ئەوانەى تر ھەلە دەرۆن پىويستە رىگەيان راست بکرىتەوہ.

دايک بەرپرسى يەكەمە لە پەرورەدەى دروستى مندالەكەى، چونكە مندال زۆربەى كاتەكانى لەگەل دايكە بەسەر دەبات، جا ھەر پەفتار و قسەيەكى ئەم دايكە دەبىتە پەرورەدەيەك بۆ ئەم مندالە. باوكەكان لە پەرورەدەدا ناليم ھەموويان بەلام زۆرىنەيان كەمترىان ئەركيان دەكەوتتە سەر، جا بە ھۆكارى كارکردن بىت كەوا لە مالەوہ دوور دەكەونەوہ ياخود باوكانىك ھەن كە لە مالەوہن وەلى بوون و نەبوونيان يەك شتە، سوپاس بۆ خودا منيش وام كر دووہ قسەکردن و رەفتارەكانم بىن بە پەرورەدەيەكى باش بۆ كۆر و كچەكانم.....

ھەميشە ھەزەدەكەم دايكەكان بە سەرکەوتتەوہ ببىنم، ھەزەدەكەم ھەميشە ئافرەتان لە لوتكەبن، ئەوان پىرۆزن، ھەزەدەكەم ھەموو ئافرەتەكانى ئەم مەملەكەتە لەمن باشترىن، خۆم ناويت سەرکەوتنى دايكانم دەويت.

وہكوو دايكيك خۆشم دەوين ھەموو ئەوانەى مندالەكانتن پەرورەدە دەكەن، نەوہكوو بەخىويان بکەن.

لېره وه من خوتان و فرميسكه گهرمه كانتان به خودا ده سپيرم....

نووسيني: شوكت شيخ بزيني.

#به شيك له كتبيك.